

CARISSIMO FILIO¹ UNICAE DILECTIONIS IN CHRISTI BENEDICTIONE SALUTEM.

c. 782—796

Festinavi obviam vestrae dulcedinis praesentiae, et ecce mutuata vice pro laetitia visionis vestrae tristitiae cartula advenit, vestram denuntians lacrimabili textu infirmitatem, propemodum te in limine huius vitae suspirare; sed quantum de tuo
 5 contristor labore, tantum de divina laetificor pietate, qui te tam diuturna infirmitate decoxit, ut purior appareas conspectui illius. Beatus homo, qui corripitur a Domino; Tob. 5, 17. flagellat vero omnem filium, quem recipit. Haec spes te consoletur, carissime fili, et Hebr. 12, 6. si quid saeculi in tuam deveniat potestatem, quasi obsides pacis praemitte ad Dominum, et diligenter minutissimas quasque^a verborum vel cogitationum^b, immo et factorum
 10 sordes apud confessorem fidelem et prudentem secundum tuam conscientiam purifica, ut nihil remaneat, in quo malignus te apud summum iudicem habeat accusare. In domino Iesu fortissima spe confide, qui ad unam confessionis vocem latroni paradisum Luc. 23, 43. promisit: et si illius clementia, que occidere solet et vivificare, te in pristinum sanitatis officium revocare velit, talis esto moribus, qualis nunc voluntate; et talis
 15 tunc opere, qualis nunc cogitatione, ut tibi in salutem proficiat perpetuam sive infirmitatis labor sive sanitatis effectus. Habes me, quantum valeo, fidelem sive in iter illud terribile adiutorem, sive in vitae praesentis solacium consiliatorem.

Quod vero tua inquisivit caritas de duorum distantia locorum, id est sive in canonica sede, sive in monachica sanctitate melius esset ultimi diei^c expectare spiraculum: ubique Deus est, qui meritorum^d magis, quam locorum considerat qualitatem; et si sub orario plus laborasti, quam sub cucula in servitio Dei, quid causae est in articulo mortis tui laboris insigne abicere, et alterius quaerere indicium? Nisi forte sub cucula, si^e Deo miserante ab hac convalescas infirmitate, militare disponis, tamen quamdiu vivas, in maiorem sanctae Dei ecclesiae profectum tuae cogitationis dirige
 25 voluntatem: orationum igitur causa et fraternae intercessionis solatium cum monachis corporis requies optanda esse videtur.

Si quid perperam dixi, non mala voluntate, sed inperitia me arbitreris loqui: tu vero consiliarios tecum, scio, pios et prudentes habes, quorum consilio ad salutem animae tuae uti ratum esse videtur; mea vero parvitas numquam a vestra recedit
 30 caritate, et si, ut decet, intellegere nequeat, tamen, ut debet, desiderare non cessat. Rogo, ut quicquid de tua eveniat vita, citius me cognoscere facias, ut sive abeuntem^f lacrimosis prosequar intercessionibus. Deo miserante dies aeternos vel temporales habeas semper felices in Christo.

56.

*Alcvinus Benedictum abbatem Anianensem laudat, quod aegrotum quendam fratrem
 35 pie curet. De negotiis suis. De herbis medicis gratias agit. Eum videre cupit.*

c. 782—796.

Cod. H fol. 16'—17.

Edd. F 209, J 150. — Migne col. 494.

BENEDICTO PATRI², UTINAM IN CHRISTO BENEDICTO, PERPETUAM SALUTEM.

Valde mihi placet fides vestrae devotionis et caritatis in fratrem vestrum et
 40 filium nostrum. Quia amicus in necessitate conprobatur, quo^a maxime de hac vita

55. ^a) minutissimos quosque H. ^b) cogitationem H. ^c) dei H. ^d) meritor H. ^e) si erasum est in H. ^f) nonnulla excidisse videntur. J; an vel legendum?

56. ^a) quos H.

1) eidem fortasse, cuius in epistola sequente ad Benedictum abbatem data mentionem inicit.

45 2) Vita Alcvinii c. 14 (SS. XV, 192): Vir quoque Domini Benedictus ei prae omnibus monachis familiaritate iunctus ad eum gratia consilii salutis suae et suorum accipiendi saepius Gothiae de partibus properabat; cf. versus eidem dicatos (Poet. Carol. I, 264 VI).